

Arrest

nr. 180 703 van 12 januari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 26 september 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 augustus 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. HERMANS *loco* advocaat N. EL JANATI en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart het Iraakse staatsburgerschap te bezitten en van Arabische origine te zijn. U bent geboren in Mosul (provincie Nineveh) waar u ook woonde.

U werkt in Mosul al lang als kleermaker – u maakt vooral vrouwenkledij. Als IS begin juni 2014 uw stad binnenvalt en inneemt, stopt u met werken als kleermaker omdat vrouwen toch minder kledij zouden laten maken. Samen met uw broer gaat u vanaf dan aan de slag als tegelzetter in de bouw.

IS legt strenge leefregels op aan de inwoners van Mosul en straft mensen die die niet naleven. Zo wordt u bij verschillende gelegenheden met de zweep geslagen omdat u gerookt of gedronken had, westerse kleren droeg en te laat was voor het bidden in de moskee. Om deze reden beslist u uw land te verlaten. Uw moeder, broer en zus blijven wel nog in Mosul.

Uiteindelijk verlaat u Mosul op 11 september 2015. Met de hulp van een smokkelaar geraakt u, verkleed als een vrouw, de stad uit. Via Rutba brengt hij u rechtstreeks naar Bagdad-luchthaven waar u een vliegtuig neemt naar Erbil. Van daaruit gaat u met een bus naar Turkije. U blijft een vijftal dagen in Turkije en steekt dan de zee over naar Griekenland. Via onder meer Servië gaat u zo verder naar België waar u op 28 september 2015 een asielaanvraag indient.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: uw originele Iraakse identiteitskaart, uw originele nationaliteitsbewijs, uw originele verkiezingskaart, een kopie van de overlijdensakte van uw vader, een kopie van de woonkaart van uw moeder, een kopie van de rantsoenkaart van uw familie, kopies van de nationaliteitsbewijzen van uw ouders, broer en zus en een kopie van de onvolledige eerste bladzijde van uw Iraaks paspoort.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw herkomstland Irak hebt verlaten omdat u in uw stad Mosul het slachtoffer zou zijn geworden van de repressie die IS daar hanteerde, na hun inval in de stad in juni 2014, voor het niet respecteren van hun strenge islamitische leefregels: zo kon u niet meer werken als kleermaker voor vrouwen en kreeg u zweepslagen als u het alcohol- en rookverbod overtrad of te Westerse kledij droeg (CGVS p. 8-9 e.v. & p. 20-21). Er dient echter te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS p. 1 & 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Mosul (Irak) tot 11 september 2015, het moment waarop u verklaarde uit Mosul vertrokken te zijn en uw land verlaten te hebben (CGVS p. 2 & p. 11). Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu twijfelt het CGVS er niet aan dat u wel degelijk uw roots heeft in Mosul – u staft dit aan de hand van een aantal verklaringen & beschrijvingen van de stad (CGVS p. 5- 8) en documenten (zie onder) - maar acht het CGVS het niet geloofwaardig dat u tot begin september 2015 in deze stad bent gebleven, dus ook nadat IS de stad veroverde in juni 2014. Er werd wel vastgesteld dat u op de hoogte bent van het feit dat een aantal geloofsplaatsen in Mosul het doelwit waren van vernielingen door IS in juli 2014, nl. de Nabi Younes, de Nabi Seeth en de in uw wijk liggende Nabi Jarjis (meer bepaald eind juli 2014, zie toegevoegde informatie aan administratief dossier), maar u legt over de Nabi Jarjis in uw buurt weinig geloofwaardige verklaringen af (zie verder) en hierbij dient meteen opgemerkt te worden dat dit uiterst bekende feiten betreffen die op een eenvoudige manier kunnen opgezocht en/of ingestudeerd worden en dat deze kennis niet opweegt tegen uw onwetendheid op andere vlakken, zoals hieronder uiteengezet. Hierdoor wordt uw beweerde recente herkomst uit Mosul ernstig in diskrediet gebracht.

Zo verklaart u bijvoorbeeld expliciet dat enkel de graftombe van Nabi Jarjis vernield werd, maar dat de moskee zelf gespaard bleef (CGVS p. 18-19). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt evenwel dat de moskee van Nabi Jarjis wel degelijk vernield werd. Er kan redelijkerwijs verwacht worden dat u hiervan op de hoogte bent,

te meer als het gaat om het heiligdom dat in uw eigen wijk ligt en u beweerde daar nog gewoon te hebben ten tijde van de vernielingen. Dit is hier niet het geval.

Daarnaast is het opvallend dat u verklaart geen weet te hebben van volksprotesten of demonstraties in Mosul (voor of na de inval van IS) en dat u verklaart daar nooit iets van gemerkt te hebben (CGVS p. 20). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, dat er al jarenlang over heel Irak, en ook in Mosul, vaak (soennitisch) protest en demonstraties waren tegen het bewind van de sjiitische premier Maliki. Dat u hier niets over zou weten, hoewel u dan naar eigen zeggen toch in Mosul woonde, is dan ook weinig aannemelijk.

Ook de manier waarop u de inname van Mosul begin juni 2014 beschrijft, kan niet overtuigen dat u dit persoonlijk zou hebben meegemaakt. Zo verklaart u dat het leven in Mosul zijn normale gang ging tot 8 juni 2014 en dat er tot die datum niets te merken was van de dreiging van IS. Op 8 juni 2014 begonnen er volgens u dan opeens geruchten onder de bewoners dat IS de stad zou overnemen. Diezelfde dag zouden ze via de wijk 17 Tamuz de stad binnengedrongen zijn en op 10 juni 2014 zouden ze de stad volledig onder controle hebben gekregen, verklaart u (CGVS p. 16). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt evenwel dat de stad al sinds begin juni 2014 onder hoogspanning stond en dat er reeds gewapende schermutselingen en incidenten waren vanaf 4 juni 2014, dat er een avondklok werd ingesteld op 5 juni 2014 en er sindsdien ook bombardementen en beschietingen waren (zie verder) en dat IS vanaf 6 juni 2014 het noordwesten van de stad aanviel waarlangs ze dan op 8 juni 2014 de stad effectief binnentrad. In deze context zijn uw verklaringen dat er van de dreiging door IS niets te merken was in de stad tot 8 juni 2014 en het leven tot dan 'normaal' was, weinig overtuigend. Als u op dat moment effectief in de stad aanwezig was, kan van u toch verwacht worden dat u hier correcter en doorleefder over kan vertellen, bijvoorbeeld over de reeds vermelde avondklok: u verklaart dat u nog buiten kwam in de periode van de overname (volgens u dus 8-10 juni 2014) en dat er toen niets aan de hand was. U zegt wel dat de mensen in die periode thuisbleven als het donker was maar dat dat hun eigen keuze was en dat dat door niemand opgelegd werd. Meteen daarna zegt u dan weer dat het de politie was die een avondklok had ingesteld, maar dat dat al lang voor de inname door IS was opgelegd (u noemt twee jaar daarvoor) en dat die steeds bleef gelden tot de inname door IS (behalve bij bepaalde gelegenheden, zoals bijvoorbeeld de ramadan, werd dat tijdelijk opgeheven) (CGVS p. 16-17). Uw verklaringen komen op dit punt echter onderling niet overeen en wijken af van de toegevoegde informatie waaruit blijkt dat er op 5 juni 2014 een avondklok werd ingesteld (tijdens de gevechten tussen de Iraakse ordediensten en IS in en rond de stad).

Verder blijkt u een aantal gebeurtenissen, waarnaar u nochtans zelf spontaan verwijst, niet correct in de tijd te kunnen situeren. Zo verklaart u dat het museum van Mosul vernield werd 'misschien in september 2014' (CGVS p. 19). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt echter dat dit vernield werd in februari 2015, dus een half jaar nadat u het situeert. U verklaart ook dat het bekende Oboroi Hotel van IS een andere naam kreeg, nl. Al Waritheen, maar wanneer dit was, weet u niet te zeggen (CGVS p. 15-16). Uit de toegevoegde info blijkt dat IS dit hotel in mei 2015 heropende als Al Waritheen na een inactiviteit van tien maanden. Dat u de door u zelf vermelde vernieling van het Mosul museum en naamsverandering van het Oboroi hotel verkeerd of niet in de tijd situeert, doet weinig goeds aan uw verklaringen dat u nog tot september 2015 in de stad zou verbleven hebben.

Ten slotte is het ook bijzonder opvallend dat u niet zou weten wie de IS-leider was die in Mosul de plak zwaaide. Zelfs als u zijn naam genoemd wordt (Radwan Taleb Al Hamdouni), valt u uit de lucht (CGVS p. 19-20). Nochtans stond deze man aan het hoofd van Mosul na de overname door IS in juni 2014, zoals blijkt uit de toegevoegde info, en werd hij in november 2014 in een luchtaanval gedood, waarna grote groepen aanhangers op straat kwamen om hem te eren. Dat u van dit alles niet op de hoogte blijkt, terwijl u toch in de stad zou aanwezig geweest zijn, is maar weinig geloofwaardig.

Een bijkomende negatieve indicatie van uw verblijf in Mosul tot 11 september 2015 ligt in de manier waarop u naar eigen zeggen de stad zou verlaten hebben. U verklaart dat u op 11 september 2015 in de auto van een smokkelaar, samen met een ander gezin, van Mosul via Rutba naar Bagdad reed om dan van daar naar Erbil te vliegen en zo verder met de bus naar Turkije te gaan (CGVS p. 11). Uw verklaringen over de manier waarop u het IS-gebied vanuit uw stad zou verlaten hebben, is echter weinig aannemelijk. Zo verklaart u dat jullie vertrokken uit Mosul op 11 september 2015 om 12u 's middags en dat jullie 's anderendaags om 5u 's morgens aankwamen in Rutba. Daar was het volgens de smokkelaar veilig omdat het leger het daar onder controle had – volgens u had IS Rutba op dat moment niet onder controle. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt echter dat Rutba op dat moment (11.09.2015) nog steeds onder controle stond van IS en dat Rutba pas in mei 2016 heroverd werd door de Iraakse veiligheidstroepen. U verklaart dat jullie van Rutba nog 5-6u naar Bagdad moesten rijden. Opgemerkt

dat u op een bepaald moment gebied moet binnengereden zijn dat niet meer onder controle stond van IS en gevraagd waar die overgang was, verklaart u dat niet te weten; meer nog, u zegt niets gemerkt te hebben van dergelijke gebiedsovergang en dat er door de smokkelaar niets over gezegd werd en zelfs geen instructies werden gegeven in verband met de gebiedsovergang (CGVS p. 12-13). Gelet op de bijzonder riskante smokkelroute van Mosul naar Bagdad die u met de smokkelaar ondernam, waarbij jullie toch een frontlinie & gebiedsovergang moesten passeren (van IS-gebied naar niet-IS-gebied), is het maar weinig geloofwaardig dat u hieromtrent helemaal niets weet of dat er niet op zijn minst enige afspraken/voorzorgsmaatregelen zouden gemaakt zijn. Over het verlaten van uw stad Mosul in de auto van de smokkelaar legt u overigens ook opvallende verklaringen af. U verklaart dat u werd omgekleed als een vrouw en dat u deed alsof u de vrouw was van de man van het gezin dat met u in de auto zat. Meteen daarna echter verklaart u dat de man samen was met zijn vrouw en twee dochters en dat u niet zijn vrouw speelde, maar zogezegd nog een andere dochter van hen (CGVS p. 12). Deze uitspraken zijn in se tegenstrijdig. Daarbij komt dat jullie drie keer een controle door IS moesten ondergaan, waarbij de IS'ers bij de eerste controle zich ervan wilden vergewissen dat het wel degelijk allemaal vrouwen waren die de man van het gezin bij zich had (inclusief u dus) – ze deden dat niet door jullie identiteitskaarten te vragen (hoewel u dat wel degelijk bij had, net als andere identiteitsdocumenten, CGVS p. 11), maar door te vragen aan de man of hij met jullie wou praten. Volgens u mochten de IS'ers van de man niet naar de gezichten van de vrouwen kijken en zei hij dat het taboe was voor meisjes om met vreemdelingen te spreken. Dat zou volstaan hebben voor de IS'ers om niet verder na te gaan wie er precies in de auto zat (CGVS p. 12-13). Het schijnbare gemak waarmee de man de IS'ers kon afschepen, hoewel zij toch aan de post stonden net om te controleren wie de passanten daar waren, doet erg de wenkbrauwen fronsen, zeker gelet op de meedogenloze reputatie van IS ten aanzien van personen die hun kalifaat (ongemerkt) willen ontvluchten. Bovendien, zoals gezegd, reisde u met uw eigen identiteitsdocumenten op zak, wat in schrill contrast staat met het uiterlijk van een vrouw dat u naar eigen zeggen aannam tijdens de autorit. Gevraagd wat u dan zou gedaan hebben indien u wel ergens uw identiteit zou moeten aantonen, verklaart u dat niet te weten en dat er zelfs geen enkele voorzorg werd genomen op dit vlak – u verklaart dat de chauffeur alles zou regelen (CGVS p. 12-13). Het is echter maar weinig overtuigend dat u zo onvoorbereid en onwetend de ongetwijfeld meest risicovolle ontsnappingspoging uit uw leven zou gedaan hebben, zeker als dat gebeurde in het bezit van uw eigen identiteitsdocumenten (als man dus) maar verkleed zijnde als vrouw. Bovenvermelde anomalieën inzake uw reisroute uit Mosul maken andermaal dat er maar weinig geloof kan gehecht worden aan uw verblijf daar tot september 2015.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk onafgebroken in Mosul (provincie Nineveh) verbleven te hebben tot uw vertrek uit de stad op 11 september 2015, zoals u beweert. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Irak kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is (met name de lijfstraffen die IS u in Mosul toediende omdat u hun strenge islamitische leefregels niet respecteerde, CGVS p. 8 e.v.). Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u tot voor uw komst naar België in Mosul (provincie Nineveh) heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de actuele plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Irak is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Irak is voorts onontbeerlijk om uit te sluiten dat een asielzoeker ingevolge een verblijf in een derde land en dit voor de indiening van een asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet, aldaar een verblijfsrecht dan wel reeds een vorm van humanitaire bescherming genoot. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Iraakse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Irak.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

De door u neergelegde documenten veranderen niets aan deze analyse. Uw Iraakse identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, uw verkiezingskaart, de overlijdensakte van uw vader, de woonkaart van uw moeder, de rantsoenkaart van uw familie, de nationaliteitsbewijzen van uw ouders, broer en zus en de onvolledige eerste bladzijde van uw Iraaks paspoort (waarop niet zichtbaar is waar en wanneer deze is uitgegeven), bevatten immers louter informatie over persoonsgegevens van u en uw familieleden en over uw afkomst uit Mosul, maar zijn niet van die aard dat ze de hierboven opgesomde vaststellingen zouden kunnen wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), artikel 1, alinea 2 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker geeft een overzicht van de inhoud van de bestreden beslissing en van de aangevoerde feiten en levensloop.

Hij benadrukt vele elementen te hebben neergelegd die zijn oorsprong of identiteit bewijzen.

Verder wijst hij erop dat "de aanwezigheid van een tolk onvermijdelijk misverstanden met zich mee brengt".

Verzoeker wijst erop dat hij bepaalde gegevens inzake Mosul wel kon verstrekken. Dat hij niet kon antwoorden op bepaalde vragen, is onvoldoende om te oordelen dat hij niet van Mosul afkomstig is.

Verzoeker stelt originele documenten te hebben neergelegd. Tevens stelt hij dat zijn familie nog in Mosul leeft. Voorts zal hij andere elementen neerleggen die bewijzen dat hij afkomstig is van Mosul in Irak. Verzoeker heeft zelfs het staatsburgerschap van zijn ouders aangetoond.

De beslissing bevat volgens verzoeker voorts geen specifieke uitleg met betrekking tot de subsidiaire bescherming.

2.1.2. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken bij het verzoekschrift. Hoewel hij in het verzoekschrift aankondigt nog bijkomende bewijzen te zullen neerleggen, legt hij ook nadien geen stukken neer.

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De bewering als zou de bestreden beslissing geen motivering inzake de subsidiaire beschermingsstatus bevatten mist, blijkt een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing kennelijk feitelijke grondslag. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing zijn in deze beslissing voorts in duidelijke bewoordingen opgenomen en kunnen hierin op eenvoudige wijze worden gelezen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Verzoeker tracht in het verzoekschrift vooreerst te laten uitschijnen dat zich in de loop van zijn asielpcedure vertaalproblemen en/of misverstanden zouden hebben voorgedaan. Hij kan hierin echter hoegenaamd niet worden gevolgd. Het is namelijk niet ernstig om dit op louter algemene wijze op te werpen, zonder ter zake enige duiding te verschaffen. Verzoeker laat na om te preciseren tijdens welk(e) gehoor of gehoren de vermeende problemen zich zouden hebben voorgedaan. Evenmin toont hij *in concreto* aan waar de beweerde problemen (het neerschrijven van) zijn verklaringen zou hebben beïnvloed. Verder toont hij niet aan dat, waar of hoe dit van invloed zou zijn geweest op de inhoud van de bestreden beslissing en motivering. Bovendien blijkt uit de gehoorverslagen dat de gehoren op normale wijze zijn geschied en kunnen hieruit geen problemen inzake de vertaling of communicatie worden afgeleid. Dit geldt des te meer nu verzoeker steeds aangaf de tolk goed te begrijpen en geen opmerkingen formuleerde inzake de vertaling of communicatie (administratief dossier, stukken 5 en 15).

Verzoeker onderneemt voor het overige niet de minste poging teneinde de motieven ten grondslag van de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Hij beperkt zich ertoe de nadruk te vestigen op de afgelegde verklaringen (inzake leiders, straten, belangrijke feiten) en de neergelegde documenten. In de bestreden beslissing wordt echter op omstandige, duidelijke, gedetailleerde en pertinente wijze uiteengezet waarom (i) verzoeker, hoewel aangenomen kan worden dat hij 'roots' heeft in Mosul en aldaar heeft verbleven, niet aannemelijk maakt dat hij de periode voorafgaand aan zijn verklaarde vertrek uit Irak in Mosul heeft verbleven en hij het de Belgische asielinstanties bijgevolg onmogelijk maakt een beeld te krijgen over zijn werkelijke verblijfplaats(en), leefomstandigheden en redenen van vertrek; (ii) de neergelegde documenten aan deze conclusie geen afbreuk kunnen doen. De dienaangaande gedane vaststellingen vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze niet dienstig weerlegt, onverminderd gehandhaafd. Verzoeker toont niet aan dat hij in Mosul verbleef voorafgaand en na de inname van deze stad door Islamitische Staat.

Op grond van deze vaststellingen en de hieraan verbonden motieven en conclusies, heeft verweerder terecht besloten dat aan verzoeker noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden verleend.

2.2.3. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst en algemene rapporten niet volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker zijn recente afkomst uit Mosul niet aannemelijk kon maken gelet op zijn beperkte kennis. Verzoeker maakt hierdoor zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk. Aangezien het bijgevolg vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoekers (recente) verblijfplaatsen en leefsituatie de laatste jaren is het evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren, noch of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf januari tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS